

Για τις πρόσφατες εκδηλώσεις στα Κατεχόμενα

Λόγω της παντοδύναμης παρουσίας της Τουρκίας στα κατεχόμενα και του ουσιαστικού ελέγχου τον οποίο ασκεί στους Τουρκοκυπρίους, στο μυαλό του μέσου Ελληνοκύπριου έχει λανθασμένα σχηματιστεί η εντύπωση, ότι ο τουρκοκυπριακός παράγων κανένα ρόλο δεν μπορεί να διαδραματίσει στο Κυπριακό. Ως αποτέλεσμα δε δόθηκε στις τελευταίες διαδηλώσεις στα κατεχόμενα η πρέπουσα προσοχή και σημασία.

Ωστόσο η πραγματικότητα είναι ότι, για πρώτη φορά οι Τουρκοκύπριοι αμφισβητούν την απόλυτη κυριαρχία και παντοκρατορία της Τουρκίας στα κατεχόμενα και προβάλλουν vis-a-vis της Τουρκίας, τη δική τους διαφορετικότητα και αυτόνομη ύπαρξη στη χώρα μας. Χαρακτηριστικά προβάλλεται το σύνθημα "Bu memleket bizimdir" Αυτή η χώρα είναι δική μας, όχι σε αντιδιαστολή με τους Ελληνοκυπρίους αλλά τους κυβερνώντες στην Άγκυρα. Προβάλλεται ακόμα ξεκάθαρα η απαίτηση για αυτοδιοίκηση.

Θα πρέπει να τονιστεί ότι είναι η πρώτη φορά που αυτές οι θεωρήσεις εκφράζονται τόσο ξεκάθαρα και έχουν το χαρακτήρα της μαζικότητας.

Αξίζει ίσως να αναφερθεί, ότι κάποια ανακοίνωση στον τύπο από μέρους του συνδέσμου των εποίκων από τη Μαύρη Θάλασσα, που θέλησαν να εμφανιστούν σαν Κύπριοι υποστηρικτές του υποστράτηγου Ali Nihat Ozeyranli, προκάλεσε τη μήνη και την έντονη αντίδραση όλου του φάσματος των Τουρκοκυπρίων, οι οποίοι αντέτειναν ότι: αυτοί είναι οι κάτοικοι αυτής της γης που θεωρούν πατρίδα τους και την υπεράσπισαν και υπερασπίζονται και όχι εκείνοι που είναι κουβαλητοί (~~κουβαλητοί~~), Guvalidolar όπως τους ονομάζουν, έχοντας δανειστεί τον όρο από τα Ελληνικά).

Σ'αυτές τις εκδηλώσεις, πέρα από την εκφρασμένη θέληση να μη διοικούνται από την Τουρκία, εκφράζεται ταυτόχρονα ο προσανατολισμός προς την Ευρώπη, χωρίς να υπονοείται η οποιαδήποτε σύγκρουση με το ελληνοκυπριακό στοιχείο. Μάλλον προβάλλεται η ιδέα της κοινής συμβίωσης στην κοινή πατρίδα.

Εκφράζονται ακόμα και ισχυρές απόψεις, ότι θα πρέπει να διεκδικήσουν οι Τουρκοκύπριοι τα δικαιώματά τους από την Κυπριακή Δημοκρατία, επικρίνοντας την τουρκοκυπριακή ηγεσία που με την πολιτική της τα εγκατέλειψε και οδήγησε την κοινότητα στον οικονομικό μαρασμό. Κάτι τέτοιο είναι σαφές ότι ξεκάθαρα αντιστρατεύεται τη χωριστική πολιτική του Ντενκτάς και της Άγκυρας.

Αξίζει να αναφερθεί ότι το έναυσμα του μεγάλου συλλαλητηρίου που έγινε στις 18 του περασμένου Ιούλη, αποτέλεσε η απαίτηση για την απελευθέρωση των δημοσιογράφων της "Angrup" που κατηγορήθηκαν για κατασκοπία υπέρ των Ελληνοκυπρίων. Σ'αυτό προστέθηκαν στη συνέχεια οι διαδηλώσεις των πληγέντων από τις τράπεζες που χρεοκόπησαν και που νιώθουν ότι έπεσαν θύματα κλοπής.

Στην πραγματικότητα, αυτά τα δυό γεγονότα προκάλεσαν μια έκρηξη, για πολλά χρόνια συσσωρευμένων δυσαρεσκειών, καταπιεσμένων δικαιωμάτων και ανεκπλήρωτων οραμάτων.

Είναι φανερό ότι 26 χρόνια μετά την εισβολή και τον πλήρη διαχωρισμό, οι Τουρκοκύπριοι, παρά τις προσπάθειες που καταβλήθηκαν, δεν έχουν ταυτιστεί με την Τουρκία και παραμένουν Κύπριοι, με την αφοσίωση τους δοσμένη στην Κύπρο, την οποία και μόνη θεωρούν πατρίδα.

Είναι ακριβώς αυτό που δεν φαίνεται να έγινε μέχρι στιγμής αντιληπτό από το μέσο Ελληνοκύπριο και δυστυχώς διαφεύγει και της ελληνοκυπριακής πολιτικής ηγεσίας. Πράγματι, όλα αυτά τα χρόνια η τάση ήταν να χαρακτηρίζονται συλλήβδην οι Τουρκοκύπριοι απλά σαν Τούρκοι και να τους αμφισβητείται ο οποιοσδήποτε Κυπριωτισμός κι αγάπη γι'αυτή τη χώρα. Ακόμη, δεν μπόρεσε ο μέσος Ελληνοκύπριος να αντιδιαστείλει την ασφάλεια που μπορεί να ένιωσε ο Τουρκοκύπριος μετά την εισβολή, από τα οράματά του, που δεν ήταν στην ουσία η επιθυμία ταύτισης με την Τουρκία.

Αν και κάπως αργά, θα πρέπει επιτέλος ο Ελληνοκύπριος να νιώσει ότι μοιράζεται την ίδια πατρίδα με τον Τουρκοκύπριο και ότι παρά τις διαφορές στη γλώσσα και τη θρησκεία, τα αισθήματα του Τουρκοκύπριου για την κοινή πατρίδα παραμένουν ισχυρά και αδιαμφισβήτητα.

Με αυτές τις διαπιστώσεις δημιουργείται κατά την άποψή μας, η ανάγκη να συνειδητοποιήσει η κυπριακή πολιτική ηγεσία τη δυναμική που εμπειρικλείουν οι τελευταίες εκδηλώσεις στα κατεχόμενα και να ενεργήσει κατάλληλα. Όχι μόνο μεταφέροντας στα κέντρα αποφάσεων της Ευρώπης τα σημερινά τουρκοκυπριακά οράματα αλλά και το χαρακτήρα υποτέλειας του καθεστώτος Ντενκτάς στην Τουρκία, δίνοντας ταυτόχρονα το μήνυμα στους Τουρκοκυπρίους, ότι αναγνωρίζουν και εκτιμούν τις προσπάθειές τους για τη συνέχιση της αυτόνομης πολιτικής παρουσίας της χώρας μας, στα πλαίσια του κοινού ευρωπαϊκού σπιτιού.

Όσο κι'αν θα μπορούσε να φαντάζει ουτοπιστικό, θα πρέπει η κυβέρνηση να αναπροσαρμόσει την πολιτική της στα πλαίσια ενός κοινού οράματος και για τις δύο κοινότητες. Οι απλές εξαγγελίες, η ρητορική και οι σπασμωδικές επαναπροσεγγιστικές ενέργειες δεν είναι αρκετές.

Το μήνυμα της κοινής πατρίδας για τις δύο κοινότητες, μέσα σε μια πραγματική ανεξάρτητη χώρα, θα πρέπει να δίνεται ευκρινώς.

ΝΕΟΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ